

la humanitat

Any II : Núm. 354
Barcelona, dimecres, 28 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

El senyor Macià i els periodistes

Una subscripció per als damnificats de les inundacions a les comarques gironines. — La situació de la dependència d'«El Siglo»

El President de la Generalitat de Catalunya, ha parlat aquest migdia amb els periodistes que fan informació en aquell centre oficial.

Ha aprofitat l'aveniment de parlar amb els informadors per a preguntar-los-hi quin efecte havia produït als ciutadans de Barcelona la crida feta pública per ell en la premsa d'aquest matí. Els periodistes tots d'acord han notificat al President Macià que havia estat molt ben acollida i

que creien que tots els ciutadans faran el que els sigui possible per alleugerir l'anginosa situació que travessen els habitants d'aquelles comarques gironines que tant han sofert en els darrers aiguats.

Seguidament el senyor President ha preguntat si els diaris pensaven obrir subscripcions a les quals paraules han respost els periodistes que suposaven que les empreses periodístiques de la nostra ciutat decidirien sobre aquest afer.

—Per la nostra part — ha dit un periodista — creiem que si vostè fes públic aquest desig, les empreses no tindrien cap inconvenient en secundar la seva suggerència.

—Jo ho veuria amb una màxima satisfacció, ha respost el President, car és humà l'auxiliar els nostres compatriotes que sofreixen a causa dels darrers lamentables aconseqüents. També em preocupa — ha afegit — de la situació de la dependència d'«El Siglo». Ahir em vaig entrevistar amb el senyor Eduard Conde, amb el qual senyor conversarem llarga estona i em donà tota mena de detalls referent a la situació en què ha quedat la dependència i l'empresa. Sembla que hom encara ignora l'import de les pèrdues ocasionades per l'incendi.

També — ha seguit dient — el senyor Conde i l'alcalde de Barcelona, celebraren un extens canvi d'impressions respecte a la cessió d'un local per part de l'Ajuntament a l'empresa d'«El Siglo». La dificultat estava en poder cedir un local cèntric, puix que l'Ajuntament podria cedir fàcilment un dels palaus de Montjuïc.

—Es parlava també del soterrani de la Plaça de Catalunya.

—Si, sembla que aquests soterranis els seran cedits perquè puguin vendre un "stock" d'un import aproximat de 300.000 pessetes de joguines. La qüestió important és veure com s'arranja la situació del personal en el temps necessari per a tornar a la reorganització general del personal.

S'ha de tenir en compte que el que val més és l'organització de la casa, per la gran importància i pel gran nombre d'empleats amb què compta. Això és el que tractarem de sostenir.

Tinc el màxim interès amb els dos fets lamentables de les inundacions i de l'incendi d'«El Siglo», car el mateix una cosa que l'altra tenen prou importància per a la vida econòmica de Catalunya. Pel cas darrer penso convocar els representants de diverses entitats econòmiques i d'una manera especial el Centre de Dependents perquè m'indiquin la pauta que creuen que cal seguir pel manteniment de l'estament personal.

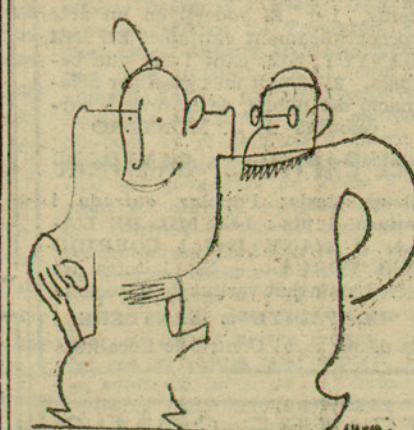
A continuació el President s'ha referit a la visita que féu ahir als dos bombers ferits en el transcurs dels treballs d'extinció de l'incendi els quals — ha dit — segueixen millorant, especialment, el que tenia diverses lesions a la vista, els puc comunicar amb satisfacció que el doctor Barraqué dictaminà que un dels ulls es pot donar ja com a salvat i que l'altre és molt possible que també.

La conversa ha girat llarga estona a l'entorn de l'actuació dels bombers i dels ciutadans que ajudaren a l'extinció de l'incendi, els quals, ha dit merèixer tota mena de lloances. Primerament sembla que hi mancava organització però paulatinament em vaig poguer fer càrrec de què els treballadors portaven a cap d'una forma perfectament organitzada i eficient per la qual causa vaig felicitar el Cap del Cos de Bombers.

En aquests moments ha entrat al despatx del President de la Generalitat el senyor Vázquez Lasarte, Delegat d'Hisenda, per la qual causa el senyor Macià ha donat per acabada la seva conversa amb els informadors.

Ha estat obert un crèdit de 70 milions a la República mexicana

Madrid, 23. — El President de la República ha signat un decret autoritzant el Govern per a obrir a la República de Mèxic un crèdit fins la quantitat de 70 milions de pessetes.

—Has vist quina mena de federalisme és el del senyor Niembro?
—Sí. És un "federalismo bien entendido".

La policia practica diverses detencions amb motiu dels dipòsits de bombes descoberts

Seguint la policia els serveis que realitza per al total descobriment dels dipòsits de bombes, ahir, a la tarda, un inspector de la brigada social detingué vuit individus per si podien

Fonogrames de «La Humanitat»

DEL PRESSUPOST DE GUERRA

—El Pressupost de Guerra...
—Encara?
—Oh! És que la gent no té idea del que ha estat l'aprovació del Pressupost de guerra...
—No l'entenc...
—Es que la gent no sap moltes de les coses que hauria de saber. Si vostè llegís l'Anuari Militar sabria que comparant el d'enguany amb el passat que en cap lloc de comandant hi ha un sol nom dels que hi havia el 12 d'abril i que s'han suprimit una multitud de graus administratius que carregaven les nòmines del ministeri de la Guerra. Hom només coneix la línia groixada de les coses polítiques, però en desconeix els matisos i, per tant, ignora el bo que s'ha fet al ministeri de la Guerra...

—Però s'han apujat els pressupostos bèl·lics...
—Sí. I és natural. O es té exercit o no se'n té.
—Més val no tenir-ne...
—Vol dir?
—Clar...
—I si un dia a la política mussoliniana li dona per enviar una illa de les Balears, què faria Espanya?
—Reclamar a la Societat de Nacions.
—I què passaria...?
—Ens ajudarien les potències estrangeres...
—Hom recorda, amic, que Mussolini va ocupar l'illa de Corfú perquè en una inspecció de dipòsits de petroli va ésser assassinat a la línia fronterera de Grècia un general feixista i que no va anar-se'n de l'illa hel·lènica fins que li varen donar explicacions i satisfaccions crematístiques. I que van fer les potències occidentals davant de la usurpació mussoliniana i de la crida de Venizelos?
—No sé...
—Doncs, no varen fer res. L'inicial és fer-se respectar primer que res.

—Així, vostè, vol un Exèrcit apte per a una lluita.
—Es que si no és apte per a una lluita, no se pas per què serveix un Exèrcit...
—Pot servir també per a dominar el país que li ha donat la força...
—Això era quan no hi havia una política civil. Es pot ben dir que des de Ferran VII fins avui, sempre s'havia consultat als militars. "Què pensa el capità general de Catalunya? Què diu el capità general de València? Què faria el de Galícia? Cal que aquests consultin a les guarnicions. Que se sapiga el que vol l'Exèrcit!" Ara no se'ls consulta res. El Parlament és el que mana i que fa la política civil que vol. Es a dir que els militars han quedat reduïts a la zona que els pertoca.
—Bé, però el dia de demà...
—El Govern no pot assegurar que un home lleial avui, s'aixequi demà en armes contra la República i contra la llibertat. El que sí pot assegurar el Govern és que avui un cop d'Estat no té cap mena de probabilitats de triomf i que abans les tenia totes. I el que sí pot assegurar el Govern és que abans els militars intervenien en política perquè no tenien res a fer i ara com que tenen feina en evidenciar llur competència tècnica on han de guanyar els seus graus i estels no tenen res a perdre parlant de política que ha de quedar enterrada a les casernes.

—I vostè creu que el senyor Manuel Azafia és un bon ministre de la Guerra?
—Crec que Manuel Azafia és l'home que actualment pot crear un exèrcit vigorós i categòric. A l'exèrcit cal manar-lo. Recordo, ara, que don José Sánchez Guerra parlant del fracàs que va tenir en el cop de València, va dir que la causa n'havia estat que en entrar a la caserna per a fer la revolució i l'aixecament en comptes de posar-se a manar immediatament va començar a consultar a generals, coronels, comandants, etc. "Si dispongo del mando en seguida los jefes y los oficiales hubieran obedecido" — sembla que deia — pero como que les consulté empecaron a opinar y se inició el fracaso". El senyor Azafia no consulta, mana. I mana, categòricament. Això és el que ha impresionat a l'Exèrcit, que s'han trobat amb un home que sap manar i mana. Si Manuel Azafia estigués deu anys al ministeri de la Guerra, faria, ell, el miracle que va fer von Skeths a Alemanya, o sigui salvar l'exèrcit. Clar que von Skeths era un militarista clavat i féu un exèrcit dretista i Azafia és un home d'esquerra i faria un exèrcit democràtic.
—No hi han exèrcits democràtics, ni a Rússia...
—Però hi han exèrcits neutrals en política. El d'Anglaterra, per exemple.

LLUCIA VINYES.

De l'incendi d'«El Siglo»

COMENCEN A TAPIAR LES PORTES

A la façana de les Rambles, avui, els palets han començat a tapiar les portes amb embans per tal de facilitar els treballs que s'efectuen.

També han estat retirats els objec-

tes que hi havia en els aparadors supletoris de les Rambles, els quals se salvaren del foc.

Personal d'«El Siglo» col·labora amb els guàrdies urbans i forces de seguretat als treballs de vigilància.

EL TEATRE POLIORAMA ANUNCIA FUNCIONS PER A DEMA

L'empresa del Teatre Poliorama ha posat a la seva façana els cartells anunciant les representacions de teatre per a demà, tarda i nit.

Hom suposa que el governador ha rebut l'informe favorable dels arquitectes.

PER ALTRA PART, EL DIOGRAMA SUSPEN, FINS A NOU AVIS, LES SESSIONS DE CINEMA

Ahir, al Cinema Diorama de la Plaça del Bonsuccés, hi aparegué un cartell anunciant que quedaven suspeses les sessions de cinema fins a nou avis.

L'empresa afegia que, amb tot i que l'edifici no havia sofert cap dany, aquesta mesura era presa per tràmits legals.

(Més informació a la pàgina 5).

FIGURES DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

JOAN CASANOVES

UNA NOTA DEL SR. MACIÀ

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT AL POBLE DE CATALUNYA

El senyor Macià ha adreçat al poble de Catalunya el següent manifest:

Catalans:
Tot just arribat del meu viatge a les comarques gironines, on he volgut fer-me càrrec personalment dels estralls ocasionats en camins, cases, collites i bestiar pels aiguats que tan cruelment han flagel·lat aquelles terres, m'apresso a fer una apel·lació a tots els catalans perquè, a més a més del que pugui fer el Govern de Catalunya, mirin de contribuir, cadascú en la mesura del possible, a alleujar les necessitats més urgents de les famílies damnificades.

I ho faig, perquè havent-me adreçat, en moments transcendents per a la nostra vida política i social, a tot el poble de Catalunya, i havent-lo invitat darrerament a què exaltés l'obertura del nostre Parlament, no sabia deixar de fer-ho en aquests moments en què una part de catalans sent un dolor profund, Catalunya ha realitzat la seva unitat espiritual, i aquesta unitat s'afermarà, només, si tots compartim tots els nostres dolors i totes les nostres joies. Que així com de cap a cap de la nostra pàtria hi ha, avui, uns mateixos ideals de llibertat i de justícia, hi hagi, també, de cap a cap, un sentiment comú de solidaritat i de col·laboració ciutadana.

La dignitat amb què els gironins han suportat la seva adversitat i el civisme exemplar de què han donat proves, no pot excusar-nos d'acudir en ajut d'aquesta gent sofrida, orgull del nostre camp.

Es per això que la Generalitat ha tramès tot seguit elements tècnics a aquelles comarques per tal que acudin, de moment, a la reparació de les obres més indispensables i facin, de seguida, un estudi de conjunt que permeti la realització, més tard, de les obres públiques encaminades a evitar la repetició d'aquests malastres. Caldrà enfortir algunes motes, assegurar marges, arranjar carreteres, eixamplar el llit dels rius i donar-los sortida al mar, i aquestes obres — que la Generalitat anirà realitzant a mesura que els seus mitjans li ho permetin — costaran alguns milions. No tants, però, com en costa la repetició periòdica d'aquests desastres.

Mentre el Govern de Catalunya, tot i no haver-se efectuat, encara, el traspass de serveis del Poder Central a la Generalitat, procura, sense disposar dels mitjans adequats, atendre les necessitats més apremiants, faig una apel·lació, com a President de la Generalitat, a la generositat dels catalans tots, i els exhorto a contribuir a la subscripció que aquest Govern encapçala, de moment, amb la quantitat de vint-i-cinc mil pessetes.

No dubto gens que tothom, i molt especialment els Ajuntaments i les entitats totes, sobretot les econòmiques — comercials i industrials — seran sensibles a aquesta crida meua — que desitjo que reculli i encoratgi la premsa — i voldran aportar als gironins, amb els seus donatius, aquell reconfort moral de la nostra assistència que, tot provant-los la repercussió general de la seva tragèdia, doni fe del fort sentiment de germanor que ajunta en tots moments el nostre poble.

FRANCESC MACIÀ.